

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(Україна)

Варненський вільний університет Чорноризця Храбра (Болгарія)
Гентський університет (Бельгія)

Сучавський університет ім. Стефана чел Маре (Румунія)

Міжнародний науково-освітній та навчальний центр (Естонія)

Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна)

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (Україна)

Київський національний університет будівництва і архітектури (Україна)

Сумський державний університет (Україна)

Сумський національний аграрний університет (Україна)

Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)

Державна установа

«Інститут економіки та прогнозування НАН України» (Україна)

Державна установа

«Інститут демографії та проблем якості життя НАН України» (Україна)

Державна податкова інспекція у м. Полтава Головного управління Державної
податкової служби у Полтавській області (Україна)

Полтавське територіальне відділення Всеукраїнської професійної громадської
організації «Спілка аудиторів України» (Україна)

Торгово-промислова палата України (Україна)

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА

ЗБІРНИК

II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції
«СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ В
УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ»

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

06 червня 2024 року

ПОЛТАВА

СЕКЦІЯ 1

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СПІВПРАЦІ ВЛАДИ, МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА ТА ГРОМАДСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ У КОНТЕКСТІ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

УДК 352:005.21(477)(076)

Гришко В.В., д.е.н., професор; Глебова А.О., к.е.н., доцент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Децентралізація економіки, яка відбувається останніми десятиліттями актуалізувала питання не тільки містобудівної документації, але і формування стратегічних документів, зокрема стратегій розвитку. Оскільки за останні роки відбулося багато змін щодо соціально-економічних умов господарювання, значна кількість підприємств збанкрутувала, посилилася міська міграція, значна частина сіл і селищ почали зникати, погіршилася демографічна ситуація тощо. Ці та інші фактори (глобалізація, цифровізація, COVID- 19, повномасштабне вторгнення Російської Федерації в Україну тощо) посилили роль і значення процесу формування стратегії для розвитку громади. В цих умовах саме стратегія повинна бути не просто документом, який складається на довгостроковий період, щоб він існував, а навпаки, вона повинна бути потужним інструментом, який дозволяє вирішити низку нагальних проблем: підвищити інвестиційну привабливість території, сприяти залученню інвестицій та збереженню біорізноманіття, покращувати інфраструктуру, покращувати екологічну ситуацію у громаді, задовольняти життєвоважливі інтереси мешканців громади тощо.

У сучасних умовах стратегія розвитку громади перетворюється на головний документ, який повинен також узгодити інтереси всіх зацікавлених сторін (мешканців громади, органів самоврядування, підприємців, органів влади, держави та ін.) та організувати роботу з розробки та корегування галузевих, соціально-економічних, фінансових програм, Генерального плану, правил землекористування та забудови [1]. І також на нашу думку, заходів із реалізації Цілей сталого розвитку України, які є основою стратегії сталого розвитку до 2030 року, згідно з якою держава прагне забезпечити інноваційний розвиток економіки України на основі сталого використання природних ресурсів. Тому сучасні стратегії громад потребують удосконалення не тільки нормативно-правової основи, але і методичних підходів та інструментів, що дозволить забезпечити їх життєдіяльність та реалістичність.

Детального, ретельного та повного аналізу всіх ресурсів громади: її історії, транспортного та екологічного потенціалу, ділової активності, енергетичних ресурсів та потенціалу, демографічної ситуації, особливостей господарського комплексу території – промисловості, сільського господарства, торгівлі тощо; соціальної інфраструктури; кліматичних умов; фінансово-бюджетної ситуації та інвестиційного клімату; рівня відкритості влади, рівня довіри населення до влади тощо. Це дозволить визначити сильні сторони громади та потенційні можливості та максимально врахувати локальні особливості.

Однак, сучасні стратегії розвитку громад, які почали формуватися активно у 2022 році є здебільшого формальним документом. Розроблені та опубліковані методичні рекомендації щодо врахування Цілей сталого розвитку в стратегіях розвитку територіальних громад у 2018 році носять рекомендаційний характер та не відображені у Методичних рекомендаціях щодо порядку розроблення, затвердження, реалізації, проведення моніторингу та оцінювання розвитку регіонів та територіальних громад (Наказ Мінрегіону від 21.12.2022 від № 265) [2].

Тому на сучасному етапі, щоб реалізувати цілі сталого розвитку важливо удосконалити методичну основу процесу розробки стратегій громад.

Список використаних джерел

1. Берданова О., Вакулєнко В. Стратегічне планування місцевого розвитку. Практичний посібник / [Берданова О., Вакулєнко В.]; Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні. DESPRO. К. : ТОВ «Софія-А». 2012. 88 с.

2. Наказ Мінрегіону від 21.12.2022 від № 265 «Методичних рекомендаціях щодо порядку розроблення, затвердження, реалізації, проведення моніторингу та оцінювання розвитку регіонів та територіальних громад». URL: <http://surl.li/ubokb>.

УДК 330

Комеліна О.В., д.е.н., професор; Логвиненко Л.С., здобувач вищої освіти
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВІДНОВЛЕННІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

Інформаційно-комунікаційні технології є не лише складовою технічного прогресу, а й ключовим елементом соціально-економічного розвитку країни в умовах цифровізації. Використання сучасних засобів інформаційно-комунікаційних технологій може стати інструментом ефективного відновлення економіки України та подолання наслідків повномасштабного вторгнення росії. Отже, важливими є дослідження перспектив подальшого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій як стратегічного інструменту зміцнення та післявоєнного відновлення економіки України.

Важливими векторами такого дослідження мають бути:

оцінювання масштабів економічних втрат України у 2022-2024 роках;

встановлення масштабів руйнації інформаційної інфраструктури для забезпечення соціально-економічної стабільності економіки країни;

організаційно-правові основи та можливості подальшого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій з урахуванням підтримки з боку ЄС;

обґрунтування доцільності інвестиційних проектів щодо розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та успішного відновлення інфраструктури України після війни.

Україна активно рухається в напрямі розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Зокрема у вересні 2022 р. стала учасником програми «Цифрова Європа», яка має реалізуватися до 2027 р. Прискоренню цифрової трансформації та відновленню економіки України сприятиме підтримка ЄС для інвестування проектів цифрових глобальних шлюзів в рамках Програми ЄС «Connecting Europe Facility» на суму майже 6 млрд євро за декількома основними напрямками, такими як: високопродуктивний комп'ютинг, штучний інтелект та хмарні послуги, використання цифрових технологій в економіці та громадськості, цифрові навички, кібербезпека.

Крім того, у грудні 2023 р. урядом України ухвалено положення про Єдину інформаційну систему Національної програми інформатизації, яка дасть змогу прискорити впровадження цифрових технологій, створювати, модернізувати та розвивати інформаційні й інформаційно-комунікаційні системи, засоби інформатизації, а також підвищувати кіберзахист критичної інформаційної інфраструктури.

Інформаційно-комунікаційні технології слід розглядати як стратегічний інструмент управління відновленням інфраструктури України у післявоєнний період. Наприклад, це стосується розвитку ІКТ у глобальних та національних енергетичних системах, що дає змогу здійснювати організацію глобального моніторингу та визначати напрями розроблення нових